

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/41/2013
Identifikačné číslo spisu:	2012200468
Dátum vydania rozhodnutia:	28.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:2012200468.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci navrhovateľky Mgr. Q. proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo 4. februára 2013, č. k. 44Sd/94/2012-48, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave zo 4. februára 2013, č. k. 44Sd/94/2012-48, **p o t v r d z u j e**.
Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom zo 4. februára 2013, č. k. 44Sd/94/2012-48, potvrdil rozhodnutie číslo XXX XXX XXXX zo 16. mája 2012, ktorým odporkyňa podľa § 70 a § 112 ods. 2 a 6 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) od 18. júna 2012 odňala navrhovateľke invalidný dôchodok s odôvodnením, že už nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Krajský súd mal za preukázané, že zo záverov posudku posudkového lekára sociálneho poistenia pobočky Senica z 24. apríla 2012 vyplýva, že posledné vyšetrenie na onkológii v marci 2012 potvrdilo remisiu ochorenia navrhovateľky s ľahkými prejavmi hypotyreózy a negatívnymi laboratórnymi výsledkami a vzhľadom na jej stabilizovaný stav po piatich rokoch a ľahké prejavy únavy bola stanovená miera poklesu jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 20 %. Navrhovateľka nepredložila nové lekárske správy a prekonané onkologické ochorenie je od roku 2007 v remisii. Krajský súd považoval rozhodnutie odporkyne za vecne správne, vychádzajúce z adekvátneho zhodnotenia celkového zdravotného stavu navrhovateľky, a preto ho potvrdil.

Navrhovateľka v odvolaní proti rozsudku namietala, že rozsudok je nepreskúmateľný, pretože súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odporkyňa nesprávne posúdila jej

zdravotný stav, keď dospela k záveru, že miera poklesu jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je 20 %. Namietala, že na kontrolnej lekárskej prehliadke, ktorá sa konala dňa 17. marca 2009 nebola určená lehota jej ďalšej kontrolnej prehliadky a preto nemala byť jej invalidita dňa 24. apríla 2012 preskúmaná. Podľa jej názoru z obsahu zápisnice zo dňa 17. marca 2009, jednoznačne vyplýva, že lehota ďalšej kontrolnej lekárskej prehliadky určená nebola. Navyše podľa lekárskej správy ošetrojúceho lekára Národného onkologického ústavu u nej nedošlo ani objektívne ani subjektívne k akejkoľvek pozitívnej zmene jej zdravotného stavu. Odporkyňa nijakým spôsobom nepreukázala, že by počas kontrolnej lekárskej prehliadky konanej 17. marca 2009 určila termín ďalšej kontrolnej lekárskej prehliadky a nevysvetlila na základe akých dôkazov dospela k záveru, že sa jej zdravotný stav zlepšil natoľko, že už nemá za následok úplnú invaliditu, t. j. mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 75 %, ale len 20 % a kedy k takémuto zlepšeniu jej zdravotného stavu došlo. Krajský súd podľa názoru navrhovateľky nevyhodnotil riadne všetky dôkazy a neprihliadol starostlivo na všetko, čo vyšlo za konania najavo. V odôvodnení rozsudku jasne a výstižne nevysvetlil, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a ako vec právne posúdil. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrhu vyhovie v plnom rozsahu a napadnuté rozhodnutie odporkyne zruší.

Odporkyňa odvolanie navrhovateľky nepovažovala za opodstatnené a navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce bez pojednávania v súlade s § 250ja ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Predmetom preskúmania bola zákonnosť rozhodnutia odporkyne o odňatí invalidného dôchodku navrhovateľky.

Podľa § 70 ods.1 zákona poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nedovršil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 ods.1 zákona poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby (§ 71 ods. 3 zákona).

Podľa § 71 ods. 4 zákona pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

Z obsahu administratívneho a posudkového spisu odporkyne vyplýva, že navrhovateľka bola od 12. februára 2008 poberateľkou invalidného dôchodku. Invalidnou bola uznaná podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. od 12. februára 2008 pre rozhodujúce zdravotné postihnutie Hodgkinov lymfóm, pričom miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola určená podľa kapitoly II., položka 4 písm. c) prílohy č. 4 zákona (s ťažkými klinickými a laboratórnymi prejavmi, rozsiahly, aktívny proces, v sústavnom liečení, s ťažkým vplyvom na celkový stav organizmu) na 75 %. Pri kontrolnej lekárskej prehliadke vykonanej dňa 17. marca 2009 posudkový lekár sociálneho poistenia konštatoval, že po jednom roku od priznania invalidity je ochorenie navrhovateľky v remisii, je pravidelne kontrovaná v trojmesačných intervaloch, ale keďže prognóza bola v tom čase neistá, ponechal mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 75 % a novú kontrolnú lekársku prehliadku určil na marec 2012. Na základe uvedenej kontrolnej lekárskej prehliadky bol zdravotný stav navrhovateľky posúdený posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Senici dňa 24. apríla 2012 so záverom, že rozhodujúcemu zdravotnému postihnutiu navrhovateľky (Hodgkinov lymfóm s ľahkými prejavmi, v remisii, s klinicky a laboratórne priaznivým nálezom, ľahké subjektívne ťažkosti) zodpovedá podľa kapitoly II., položka 4 písm. a) prílohy č. 4 zákona 20 % miera poklesu schopnosti vykonávať

zárobkovú činnosť. Posudkový lekár pritom zohľadnil, že od posledného posúdenia v marci 2009 je navrhovateľka naďalej dispenzarizovaná, vzhľadom na postradiačnú hypotyreózu je dispenzarizovaná aj v endokrinologickej ambulancii, a že posledné kontrolné vyšetrenie z marca 2012 svedčí pre kompletnú remisiu ochorenia. K zhodnému záveru dospel dňa 12. septembra 2012 i posudkový lekár Sociálnej poisťovne, ústredia v Bratislave pri posúdení zdravotného stavu navrhovateľky v rámci preskúmavacieho konania.

Na dožiadanie krajského súdu posúdil posudkový lekár Sociálnej poisťovne, ústredia v Bratislave dňa 4. decembra 2012 zdravotný stav navrhovateľky opätovne vzhľadom na jej námietky, že pri posúdení jej zdravotného stavu nebol posudkovým lekárom vzatý do úvahy chronický únavový syndróm konštatovaný onkológom v lekárskej správe z 9. marca 2012, a že u nej ide o stredne ťažké prejavy v remisii, s klinicky a laboratórne stacionárnym nálezom, s podstatným znížením výkonnosti organizmu. Posudkový lekár ústredia konštatoval, že u navrhovateľky ide o prekonané onkologické ochorenie, ktoré je v remisii už po dobu piatich rokov. Po liečbe navrhovateľka porodila dňa 11. októbra 2010 zdravé dieťa, čo tiež svedčí o jej dobrom zdravotnom stave. Uviedol, že chronický únavový syndróm má svoje presné kritériá, ktoré nie sú v onkologickom vyšetrení uvedené. Navrhovateľka trpí postradiačnou hypotyreózou, ktorá je dobre ovplyvniteľná liečbou a migrenózne bolesti hlavy nesúvisia s prekonaným ochorením. Zotrval na posúdení zdravotného stavu navrhovateľky s tým, že jej ochorenie je v dlhodobej remisii, považuje sa toho času za vyliečenú. U navrhovateľky sú priaznivé laboratórne vyšetrenia a jej subjektívne ťažkosti sú ľahkého stupňa.

Z obsahu vypracovaných posudkov je zrejmé, že posudkoví lekári zohľadnili všetky navrhovateľkou uvádzané ťažkosti a vysporiadali sa s lekáorskými nálezmi nachádzajúcimi sa v zdravotnej dokumentácii. Navrhovateľka v odvolaní neuviedla žiadne nové skutočnosti. Opakovane namietala, že na kontrolnej lekárskej prehliadke, ktorá sa konala dňa 17. marca 2009, nebola určená lehota jej ďalšej kontrolnej prehliadky a preto nemala byť jej invalidita dňa 24. apríla 2012 preskúmaná. Táto jej námietka však nie je dôvodná, keďže z obsahu lekárskej správy o posúdení zdravotného stavu navrhovateľky zo 17. marca 2009 v jej II. časti na strane -2- (posudok) je po lekáorských vyšetreniach, vyhodnotení lekáorských nálezov, posúdení zdravotného stavu navrhovateľky, stanovení rozhodujúceho zdravotného postihnutia a určení miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v kolónke kontrolná lekárska prehliadka uvedená lehota „marec/2012“. Navrhovateľka predložila len ňou podpísanú prvú stranu uvedenej lekárskej správy (I. časť zápisnica). Okolnosť, že navrhovateľka sa v uvedenom správnom konaní neoboznámila s celým obsahom uvedenej lekárskej správy, nie je pre terajšie konanie podstatná. Mala pritom právo kedykoľvek nahliadnuť do spisového materiálu.

Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku voči nedostatku podkladov, na základe ktorých odporkyňa dospela k záveru, že sa jej zdravotný stav zlepšil natoľko, že už nie je invalidná. Tento záver jednoznačne vyplynul z posúdenia zdravotného stavu navrhovateľky a vyhodnotenia odborného lekárskeho nálezu z kontrolného onkologického vyšetrenia z 9. marca 2012 predloženého navrhovateľkou, podľa ktorého sa navrhovateľka cíti dobre, tolerancia fyzickej záťaže je vcelku dobrá, pretrváva únavový syndróm, ťažkosti neudáva, laboratórne parametre sú v norme. Okolnosť, že onkológ v náleze uviedol ako diagnózu aj „chronický únavový syndróm“ nemožno hodnotiť ako ochorenie, ktoré má vplyv na pokles pracovnej schopnosti navrhovateľky, keďže pri tomto zdravotnom postihnutí sa miera poklesu schopnosti zárobkovej činnosti určí pri klinicky dokázanom CFS, s pozitivitou všetkých hlavných kritérií, pri pozitivite aspoň šiestich vedľajších symptómov a aspoň troch fyzikálnych kritérií (podľa Holmesa). Nález z takého vyšetrenia však navrhovateľka nepredložila a jeho vykonanie nevyplýva ani z namietaného nálezu.

S obsahom posudkov sa krajský súd vo svojom rozhodnutí náležite a podrobne zaoberal a nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by medicínske závery posudkových lekárov spochybnila. Posudky sú jednoznačné, so zhodným konštatovaním, že navrhovateľka už nie je invalidná. Posudkoví lekári zhodnotili zdravotný stav navrhovateľky v súlade s postupom, ktorý zákon predpisuje, ich posudky sú úplné a presvedčivé. Z posudkov posudkových lekárov jednoznačne vyplynulo, že ochorenie navrhovateľky je v remisii a naďalej nepodmieňuje invaliditu.

Odvolací súd taktiež považoval posudky posudkových lekárov za úplné, zrozumiteľné, logicky a náležite zdôvodnené. V odvolacom konaní navrhovateľka nepredložila žiadne relevantné dôkazy, ktoré by závery uvedených posudkov spochybnila alebo ktoré by preukázali iný rozsah poškodenia, ako bol ustálený

posudkovými lekármi.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd nepriznal účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania, lebo navrhovateľka v odvolacom konaní úspech nemala a odporkyňa nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný